

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 306/09-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť P. J., B., vo veci namietaného porušenia ústavnosti vydania poverenia č. 5103*075274 Okresným súdom Bratislava III 13. júla 2009 na vykonanie exekúcie na jeho osobný a nehnuteľný majetok a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. J. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. augusta 2009 doručená sťažnosť P. J., B. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*podnet na prešetrenie ústavnosti poverenia č. 5103*075274 zo dňa 13. 7. 2009, vydané OS BA 3*“, ktorým sťažovateľ namieta porušenie ústavnosti vydania označeného poverenia na vykonanie exekúcie na jeho osobný a nehnuteľný majetok.

Vo svojom podaní uviedol, že „Dňa 22.07.2009 som prevzal písomnosť o začatí exekučného konania, kde mi následne bolo zriadené exekučné záložné pravo na môj osobný hnutelný a nehnuteľný majetok vydaný s poverenia Okresného súdu Bratislava 3 pod. č. 5103*075274 vydaného dňa 13.07.2009 podľa mňa právne neopodstatneného, ktoré som dodnes neobdržal a pri nahliadnutí do spisu dňa 29.07.2009 som sa dozvedel len číslo 36 Er 555/09. Preto Vás prosím o jeho vyžiadanie.

V rozsudku Najvyššieho súdu č. 5 Obo 25/2008 a 5 Obo 28/2008 zo dňa 27.02.2009 som ako odporca v konaní žalovaný ako podnikateľ - konateľ (rozsudok prikladám).“.

Sťažovateľ sa dožaduje:

„Dňa 17.08.2007 bolo vydané uznesenie Krajského súdu v Bratislave pod č. 22 Cb107/95-359 kde sa Firma F. s. r. o snažila už raz zablokovať mi môj osobný nehnuteľný majetok a kde Krajský súd skonštatoval, že to nie je právne opodstatnené pretože v tomto spore som ako odporca bol žalovaný ako konateľ a nie ako občan, preto nie je možné siahnuť mi na môj osobný majetok (uznesenie prikladám).

Týmto Vás žiadam o prešetrovanie ústavnosti rozhodnutia Okresného súdu Bratislava 3 o vydaní poverenia č. 5103*075274 na začatie exekúcie a či mal súd právo ako občanovi siahnuť mi na môj osobný majetok, ktorý mám ako občan Slovenskej republiky garantovaný ústavou a kde som neporušil žiadny zákon..

II.

V zmysle čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo sťažnosti a z jej príloh ústavný súd zistil, že v predmetnej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozsudkom sp. zn. 5 Obo 25/2008, 5 Obo 28/2008 z 27. februára 2009 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 22 Cb 107/95-373 z 25. októbra 2007 v časti týkajúcej sa povinnosti sťažovateľa zaplatiť žalobcovi sumu 12 635,73 € so 16 % úrokom z omeškania od 19. decembra 2000 do zaplataenia (z titulu náhrady škody) a vo zvyšnej časti rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietol. Napadnuté uznesenie č. k. 22 Cb/95-379 zo 17. januára 2008 najvyšší súd zrušil (uloženie poplatkovej povinnosti za odvolanie). Rozsudok najvyššieho súdu nadobudol právoplatnosť 14. apríla 2009 a stal sa exekučným titulom v označenom exekučnom konaní.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že napriek tomu, že sťažovateľ žiada o prešetrenie ústavnosti rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) o vydaní poverenia č. 5103*075276 na vykonanie exekúcie, poukazuje aj na možné porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu a v spojení s tým na porušenie jeho vlastníckeho práva.

Z už judikovaných záverov ústavného súdu o súdnej exekúcii ako súčasť základného práva na súdnu ochranu (I. ÚS 5/00, III. ÚS 245/06) vyplýva, že súdna exekúcia vykonávaná podľa Exekučného poriadku musí byť uskutočňovaná aj v súlade s princípmi spravodlivého procesu v širšom slova zmysle, ktoré sú obsiahnuté v čl. 46 až čl. 48 ústavy.

Súdnu exekúciu vykonáva exekučný súd, ktorý má dosah na zákonnosť vykonávanej exekúcie v rozsahu zabezpečujúcom pre oprávneného a povinného uplatnenie rovnakých práv a plnenie len zákonom vyžadovaných povinností.

Podľa § 62 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať len spôsobmi uvedenými v tomto zákone. Predmetné ustanovenie garantuje ochranu povinného v exekučnom konaní pred vykonávaním exekúcie nezákonným a nedovoleným spôsobom. Exekúcia, ktorá sa nevykonáva podľa Exekučného poriadku, je absolútne neprípustná a musí sa ihneď zastaviť.

V exekučnom konaní podľa Exekučného poriadku má povinný viacero právnych prostriedkov obrany a ochrany svojho postavenia, ktoré môže využiť vtedy, ak sa v nútenom výkone súdnych a iných rozhodnutí vyskytnú absolútne alebo relatívne prekážky ďalšieho postupu exekučných orgánov, ku ktorým patrí aj tvrdenie sťažovateľov, že exekučný titul – rozsudok okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu – má také vážne materiálne a formálne nedostatky, ktoré podľa sťažovateľov zakladajú neprípustnosť exekúcie. Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Formálna stránka vykonateľnosti je vyjadrená doložkou o vykonateľnosti, ktorá preukazuje, že sú splnené formálne podmienky vykonateľnosti predpísané procesným právom (porov. § 161, § 162, § 171 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku); materiálna stránka vykonateľnosti je naplnená zase tým, že rozhodnutie obsahuje okrem presnej individualizácie oprávneného a povinného hlavne určitý výrok.

Z Exekučného poriadku vyplýva, že jedným z prostriedkov obrany sťažovateľov ako povinných v exekučnom konaní sú námietky podľa § 50 citovaného zákona. Nie je to však jediný prostriedok obrany sťažovateľov, a navyše ani najúčinnější prostriedok ich ochrany práv, a to z toho dôvodu, že v prípade nevyhovenia námietkam nie je možné takéto rozhodnutie napadnúť riadnym opravným prostriedkom.

Prostriedkom obrany sťažovateľa v okolnostiach daného prípadu je návrh na odklad exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku (z dôvodu, že možno očakávať zastavenie

exekúcie, ak je spojený s návrhom na zastavenie exekúcie). Ak sa sťažovateľ domnieval, že exekúcia nemala legálny základ v Exekučnom poriadku (ak sa exekúcia začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným), mohol využiť ďalší prostriedok nápravy, a to návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku.

Ústavný súd z písomnej dokumentácie predloženej sťažovateľom nezistil, že by sťažovateľ využil niektorú z uvedených možností ochrany svojich práv v exekučnom konaní.

Keďže právomoc ústavného súdu na konanie o sťažnostiach je daná len vtedy, ak o ochrane základných práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd, t. j. je subsidiárna, a pretože v tomto prípade je daná právomoc všeobecných súdov, bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

V nadväznosti na toto rozhodnutie ústavný súd už sťažovateľa nevyzýval na odstránenie nedostatkov sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2009